

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร
ยุทธศาสตร์การวิจัยรายประเด็นด้านความมั่นคงของรัฐและการเสริมสร้างธรรมาภิบาล
(พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙)

ยุทธศาสตร์การวิจัยรายประเด็นด้านความมั่นคงของรัฐและการเสริมสร้างธรรมาภิบาล กำหนดวิสัยทัศน์การวิจัยไว้ว่า “ประเทศไทยใช้งานวิจัยเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของประเทศและประโยชน์สุขของประชาชน” และมีพันธกิจการวิจัย คือ สนับสนุนงานวิจัยด้านความมั่นคงของรัฐและธรรมาภิบาลเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของประเทศและประโยชน์สุขของประชาชนโดยรวม โดยมี ๖ ยุทธศาสตร์การวิจัย ประกอบด้วย ๑) การวิจัยด้านการป้องกันประเทศเพื่อความมั่นคงของรัฐ ๒) การวิจัยเพื่อเสริมสร้างการบริหารจัดการและการแก้ไขปัญหาสถานการณ์ความไม่สงบในประเทศ แรงงานต่างด้าว การค้ามนุษย์ อาชญากรรมรูปแบบต่างๆ อย่างบูรณาการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ๓) การวิจัยด้านการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรม การเมือง และการแก้ไขความไม่เท่าเทียมเพื่อสร้างความเป็นธรรมในสังคม ๔) การวิจัยเพื่อเสริมสร้างเสถียรภาพ การมีภูมิคุ้มกันด้านความมั่นคงและการจัดการภัยคุกคาม ๕) การวิจัยเพื่อเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศ และ ๖) การวิจัยเพื่อพัฒนาความพร้อมด้านความมั่นคงของรัฐ

เป้าประสงค์การวิจัย คือ ความมั่นคงในประเทศ ความปรองดอง ความสมานฉันท์ ความเท่าเทียมและความเป็นธรรมในสังคม และประโยชน์สุขของประชาชน โดยมีการกำหนดปัจจัยแห่งความสำเร็จ คือ รัฐบาลให้ความสำคัญกับนโยบายความมั่นคงและเสริมสร้างธรรมาภิบาลอย่างเป็นรูปธรรม กระทรวง กรม และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเตรียมความพร้อมในการดำเนินนโยบายความมั่นคงและเสริมสร้างธรรมาภิบาล ภาคประชาสังคม ยอมรับและให้การสนับสนุนต่อพัฒนาศักยภาพการป้องกันประเทศให้มีความพร้อมในการรักษาเอกราชและอธิปไตย การเสริมสร้างสันติภาพของการอยู่ร่วมกันกับประเทศเพื่อนบ้าน สร้างความสัมพันธ์ทั้งในระดับรัฐบาลและกองทัพเพื่อรักษาผลประโยชน์ของชาติ มุ่งกระชับความสัมพันธ์และความไว้วางใจกับประเทศเพื่อนบ้าน และพัฒนาไกล่เกลี่ยแดนกับประเทศเพื่อนบ้านที่ดี การสนับสนุนให้เกิดเสถียรภาพความมั่นคงในประเทศเพื่อนบ้านและภูมิภาค และการแก้ไขปัญหาผู้หลบหนีเข้าเมืองทั้งระบบ

ยุทธศาสตร์การวิจัยรายประเด็นด้านความมั่นคงของรัฐและการเสริมสร้างธรรมาภิบาล (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙)

๑. หลักการและเหตุผล

๑.๑ ความเป็นมาของงานวิจัยด้านความมั่นคงของรัฐและการเสริมสร้างธรรมาภิบาล

การเมืองโลกมีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงไปสู่ระบบหลายขั้วอำนาจ ทำให้โครงสร้างระบบความร่วมมือด้านความมั่นคงระหว่างประเทศเปลี่ยนแปลงไป โดยกลุ่มประเทศมหาอำนาจหลักในปัจจุบันนำโดยสหรัฐอเมริกา ร่วมด้วยสหภาพยุโรปและญี่ปุ่นกำลังประสบปัญหาทางเศรษฐกิจ ในขณะที่ได้มีการรวมกลุ่มประเทศที่มีระดับการพัฒนาทั้งในด้านเศรษฐกิจ การเมืองและการทหารซึ่งเติบโตและเข้มแข็งขึ้นมาอย่างรวดเร็ว คือ กลุ่ม BRICS ประกอบด้วย บราซิล รัสเซีย อินเดีย จีน และแอฟริกาใต้ ซึ่งนำไปสู่การแข่งขันกันขยายบทบาทเข้าไปในภูมิภาคต่างๆ โดยเฉพาะภูมิภาคอาเซียนและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่ประเทศมหาอำนาจให้ความสนใจและปรับเปลี่ยนนโยบายที่มีแนวโน้มของการแข่งขันและการขยายอิทธิพลของชาติมหาอำนาจเพิ่มขึ้น ทั้งในรูปแบบการใช้พลังอำนาจทางทหารและพลังอำนาจทางเศรษฐกิจ รวมทั้งการเข้ามาแทรกแซงกิจการภายในของประเทศต่างๆ ในภูมิภาคมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อการดำเนินนโยบายต่างประเทศของไทย และก่อให้เกิดความยากลำบากในการรักษาดุลยภาพทางความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับประเทศมหาอำนาจ

๑.๒ สถานการณ์และความเปลี่ยนแปลงของบริบทความมั่นคง

ความเปลี่ยนแปลงของบริบทความมั่นคงระดับภูมิภาคและประเทศเพื่อนบ้าน

๑) การเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี ๒๕๕๘ การพัฒนาความสัมพันธ์ในกลุ่มประเทศอาเซียน เป็นประชาคมอาเซียนในปี ๒๕๕๘ หรือ ASEAN Community ในปี ค.ศ. ๒๐๑๕ โดยมีความร่วมมือที่สำคัญ ๓ ส่วนหลัก ประกอบด้วย ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC) ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political and Community : APSC) และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community : ASCC) นั้น จะทำให้ประเทศสมาชิกอาเซียนทั้ง ๑๐ ประเทศ มีการติดต่อเชื่อมโยงกันมากขึ้น ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และความมั่นคง ซึ่งจะเป็นโอกาสนำไปสู่การเสริมสร้างพัฒนาการในด้านเหล่านี้อย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม ประเทศสมาชิกยังมีระดับของการพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองที่แตกต่างกัน หากมีการเปิดกว้างให้มีการติดต่อกันอย่างเสรี อาจทำให้มีความเสี่ยงที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติได้ โดยเฉพาะการเติบโตและเข้มแข็งของประชาชน และการขยายตัวของอาชญากรรมข้ามชาติและเศรษฐกิจนอกระบบ

๒) ความขัดแย้งเรื่องเขตแดนและการใช้กำลังทหาร ประเทศไทยกับประเทศเพื่อนบ้านยังมีปัญหาความไม่เข้าใจที่นำไปสู่ความหวาดระแวงที่อาจทำให้เกิดการเผชิญหน้า และอาจนำไปสู่การใช้กำลังทหารได้ แต่ทั้งนี้ยังคงสามารถจำกัดขอบเขตและระดับความรุนแรงให้อยู่ในเฉพาะพื้นที่ อันเนื่องมาจากการเสริมสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือที่ใกล้ชิดระหว่างประเทศในภูมิภาค รวมทั้งเสริมสร้างความสัมพันธ์ทางการทูตเชิงป้องกัน ตลอดจนทิศทางการร่วมมือของประเทศในภูมิภาคที่มุ่งสู่การเป็นประชาคม ระหว่างประเทศ อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาถึงสถานการณ์ข้อพิพาทในภูมิภาค สถานการณ์ภายในประเทศเพื่อนบ้าน และบทบาทของประเทศมหาอำนาจในภูมิภาคที่ประเทศไทยตั้งอยู่แล้ว ได้ปรากฏสิ่งบ่งชี้ถึงการเพิ่มงบประมาณทางทหารในภูมิภาคนี้ที่อาจส่งผลกระทบต่อดุลยภาพทางความมั่นคงของไทย จึงทำให้ยังคงมีความเสี่ยงของการเผชิญหน้าทางด้านทหารได้

๓) ความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติทางทะเล ประเทศไทยมีอาณาเขตทางทะเล ซึ่งเชื่อมโยงกับผลประโยชน์ของชาติทางทะเลที่มีมูลค่ามหาศาล จากแหล่งทรัพยากรทางทะเลทั้งที่มีชีวิต เช่น การประมง เป็นต้น และที่ไม่มีชีวิต เช่น แหล่งพลังงาน เป็นต้น รวมทั้งเป็นเส้นทางการเดินเรือที่สำคัญในการติดต่อระหว่างประเทศ ซึ่งประเทศมหาอำนาจต่างๆ ได้แข่งขันกันขยายอิทธิพลอย่างต่อเนื่อง และมีบทบาท

กำหนดความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในภูมิภาค โดยเฉพาะในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก ส่งผลกระทบต่อดุลยภาพ และพลวัตด้านความมั่นคงของไทย ในขณะเดียวกันลักษณะภูมิศาสตร์ของไทยดังกล่าว อยู่ในตำแหน่งที่มีความเสี่ยงต่อความมั่นคงทางทะเลที่สำคัญ โดยเฉพาะปัญหาภัยคุกคามและอาชญากรรมข้ามชาติ รวมทั้งปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรทางทะเล ส่งผลให้เกิดปัญหาภายในประเทศ เช่น กรณีการแย่งชิงทรัพยากรในทะเล เป็นต้น และทำให้ประเทศไทยมีความเสี่ยงในการสร้างดุลยภาพของการรักษาความมั่นคง และผลประโยชน์ของชาติทางทะเล

ความเปลี่ยนแปลงของบริบทความมั่นคงภายในประเทศ

๑) ความมั่นคงของสถาบันหลักของประเทศ โดยเฉพาะสถาบันพระมหากษัตริย์ ซึ่งได้มีกลุ่มบุคคลและขบวนการเคลื่อนไหวอย่างเป็นระบบ เพื่อบ่อนทำลายและมุ่งเปลี่ยนแปลงสถานะของสถาบันในระดับและขอบเขตที่กว้างขวาง ทั้งภายในและจากภายนอกประเทศในลักษณะที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อความมั่นคงของสถาบันพระมหากษัตริย์ โดยนำมาแสวงหาประโยชน์ทางการเมือง รวมทั้งมีการดำเนินการในลักษณะต่างๆ เช่น กล่าวอ้างความเท็จเพื่อดูหมิ่นใส่ร้าย ตลอดจนนำเสนอประเด็นการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการหมิ่นสถาบันพระมหากษัตริย์มาวิพากษ์วิจารณ์ โดยกล่าวอ้างถึงการขัดต่อหลักสิทธิ เสรีภาพ และหลักสิทธิมนุษยชน ซึ่งสถานการณ์ดังกล่าว เป็นประเด็นที่มีความอ่อนไหวที่อาจนำมาซึ่งความขัดแย้งทางการเมืองระหว่างกลุ่มต่างๆ ในสังคมมากขึ้น ทั้งนี้ ปัญหาดังกล่าวได้ส่งผลกระทบต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ ซึ่งเป็นศูนย์รวมจิตใจและจุดยึดเหนี่ยวของสังคมไทยที่เป็นความมั่นคงโดยรวมของประเทศ

๒) ความขัดแย้งของคนในชาติ นับจากการบังคับใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ จนถึงปัจจุบัน พัฒนาการของประชาธิปไตยไทยได้ขยายตัวอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตามความตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนได้ปรากฏผลในทางลบเมื่อถูกขับเคลื่อนด้วยเป้าหมายสุดขั้วสุดโต่งทางการเมือง โดยอาศัยเงื่อนไขปัญหาเชิงโครงสร้างของสังคมที่มีความเหลื่อมล้ำในมิติต่างๆ โดยเฉพาะในมิติทางเศรษฐกิจและสังคม ส่งผลให้เกิดการแตกแยกทางความคิดระหว่างกลุ่มคนต่างๆ ในสังคม และนำไปสู่การใช้ความรุนแรงที่ทำลายความสงบเรียบร้อย และวัฒนธรรมอันดีของสังคม ประกอบกับสภาพสังคมปัจจุบันที่แนวโน้มความอดทนอดกลั้นมีลักษณะลดต่ำลง ในขณะที่ความต้องการให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วขึ้น จึงทำให้สถานการณ์ความขัดแย้งของคนในชาติ กลายเป็นจุดเปราะบางต่อการรักษาเอกภาพของคนในชาติและการสร้างภูมิคุ้มกันของสังคมไทย ซึ่งโยงกับการเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันชาติในอนาคตด้วย

๓) ความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ นับตั้งแต่เกิดเหตุการณ์รุนแรงในจังหวัดชายแดนภาคใต้เมื่อปี ๒๕๔๗ เป็นต้นมา รัฐบาลได้พยายามดำเนินการทั้งในด้านความมั่นคงและด้านการพัฒนาแก้ไขปัญหาอย่างต่อเนื่อง โดยระดมทรัพยากร (คน งบประมาณ) เป็นจำนวนมาก แต่เนื่องจากเป็นปัญหาที่เรื้อรังมายาวนานจึงยังไม่อาจสงบลงได้โดยง่าย ขณะที่ในปัจจุบันปัญหามีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น โดยพบว่าเหตุของความรุนแรงมาจากหลายส่วน ทั้งสาเหตุเดิมที่มาจากกรกระทำของผู้ที่มีอุดมการณ์ต่างจากรัฐ ซึ่งยังคงดำเนินอยู่ต่อไป และสาเหตุอื่นเพิ่มขึ้นในปัจจุบัน โดยเฉพาะความขัดแย้งเรื่องผลประโยชน์ของกลุ่มอิทธิพล การขยายตัวของอำนาจมืดและเศรษฐกิจสีเทา ความแค้นในเรื่องส่วนตัว ความบาดหมางระหว่างคนต่างศาสนา และการแทรกแซงจากภายนอกประเทศ ประกอบกับบรรยากาศความหวาดระแวงระหว่างประชาชนในพื้นที่กับเจ้าหน้าที่รัฐซึ่งเป็นอุปสรรคในการแก้ไขปัญหา ยังคงดำรงอยู่หลายพื้นที่ นอกจากนี้ ยังมีข้อเรียกร้องให้ภาครัฐแสวงหาแนวทางแก้ไขปัญหาเชิงโครงสร้างให้สอดคล้องกับสังคมพหุวัฒนธรรม เช่น เรื่องอัตลักษณ์มลายูมุสลิม เรื่องความยุติธรรมในพื้นที่ และเรื่องความยากจนของประชาชนในพื้นที่ เป็นต้น ซึ่งเป็นประเด็นละเอียดอ่อนที่เป็นรากเหง้าของปัญหาความขัดแย้งและความรุนแรงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

๔) ความเชื่อมั่นของประเทศในการบริหารตามหลักนิติธรรม ประเทศไทยยังคงมีปัญหาเชิงโครงสร้างที่ไม่เอื้อต่อการบริหารตามหลักนิติธรรม กฎหมายจำนวนมากยังไม่ได้รับการปรับปรุงให้สอดคล้องกับหลักนิติรัฐ และไม่สอดคล้องกับบริบทการเปลี่ยนแปลงของประเทศ กลไกการตรวจสอบการทุจริตคอร์รัปชันยัง

ขาดความเข้มแข็ง ส่งผลให้เกิดช่องทางการทุจริตคอร์รัปชันในกลไกภาครัฐระดับต่างๆ ซึ่งนำไปสู่ปัญหาการเลือกปฏิบัติและปัญหาความไม่เท่าเทียมกันที่ก่อตัวเป็นความขัดแย้งในสังคม ในขณะที่ภาคเอกชนและประชาชนบางส่วนยอมรับกระบวนการทุจริตคอร์รัปชันเพื่อแสวงหาประโยชน์ส่วนตน โดยผลของปัญหาดังกล่าว ได้กัดกร่อนพื้นฐานทางคุณธรรมและจริยธรรมที่ดีงามของสังคม รวมทั้งเป็นการรุกร้าสิทธิและโอกาสของผู้ไร้อำนาจที่เป็นสาเหตุของความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนเป็นการทำลายกฎกติกาที่ควรยึดถือร่วมกัน ซึ่งจะนำไปสู่ผลกระทบต่อเสถียรภาพและความมั่นคงของชาติต่อไป

๕) วิกฤตการณ์ความมั่นคงจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ จากสภาพการเปลี่ยนแปลงของโลก และการเพิ่มจำนวนประชากรโลกอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับการพัฒนาประเทศในภูมิภาคต่างๆ ของโลกที่เน้นการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ส่งผลให้มีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างขาดสมดุล และนำไปสู่ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม จนทำให้เกิดภาวะโลกร้อนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และมีแนวโน้มที่ทำให้เกิดภัยพิบัติต่างๆ บ่อยครั้งมากขึ้น รวมทั้งเพิ่มความรุนแรงและสร้างความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สินของมนุษย์เพิ่มมากขึ้นด้วย ในส่วนของประเทศไทยแม้จะมีหน่วยงานรับผิดชอบหลักและหน่วยงานสนับสนุนในเรื่องสาธารณสุขอย่างชัดเจน แต่ยังคงขาดการพัฒนาความรู้ ความสามารถ ทักษะและประสบการณ์ให้มีความพร้อมดำเนินงานในลักษณะบูรณาการเพื่อเผชิญภัยพิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ และบริหารวิกฤตการณ์อย่างเป็นระบบสอดคล้องกับสถานการณ์ จึงทำให้ไม่สามารถคลี่คลายหรือแก้ไขปัญหาได้ทันสถานการณ์

ความเปลี่ยนแปลงของบริบทความมั่นคงข้ามพรมแดน

๑) การเคลื่อนตัวของภัยคุกคามข้ามชาติ ในปัจจุบันปัญหาภัยคุกคามข้ามชาติทั้งเกิดจากการกระทำของรัฐและตัวแสดงที่ไม่ใช่รัฐ ได้เคลื่อนตัวแผ่ขยายออกไปอย่างรวดเร็วตามกระแสโลกาภิวัตน์ ซึ่งเป็นปัญหาภัยคุกคามที่ก่อผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และความมั่นคงของชาติโดยรวม โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลกระทบจากการก่อการร้ายสากลที่ได้รับการประเมินว่า แรงขับเคลื่อนการต่อสู้ในเชิงอุดมการณ์ยังคงมีอยู่อย่างเข้มข้นในกลุ่มชาติมุสลิม โดยปรับเปลี่ยนรูปแบบจากเดิมที่มีกลุ่มอัลกออิดะห์เป็นศูนย์รวมสั่งการ ไปเป็นการขยายความคิดความเชื่อไปยังกลุ่มตัวแทนในประเทศต่างๆ ที่มีเงื่อนไขพร้อมพัฒนาตนเองเป็นผู้ก่อการร้ายในรูปแบบ Home-Grown Terrorist เช่น เงื่อนไขความคับแค้นจากการไม่ได้รับความเป็นธรรม การถูกทำลายอัตลักษณ์ของชาติพันธุ์ และเงื่อนไขความเชื่อและศรัทธาหลักศาสนาที่ถูกบิดเบือนหรือเชื่อและศรัทธาแบบสุดขั้ว/สุดโต่ง เป็นต้น นอกจากนี้ กลุ่มหรือขบวนการอาชญากรรมข้ามชาติยังได้แสวงหาประโยชน์จากสภาวะโลกไร้พรมแดน โดยการเคลื่อนไหวเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายในภูมิภาคต่างๆ ทั้งปัญหาที่มีอยู่เดิม เช่น การค้ายาเสพติด การค้าอาวุธสงคราม การค้ามนุษย์ การฟอกเงิน และการกระทำอันเป็นโจรสลัด เป็นต้น และปัญหาอาชญากรรมทางเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ ซึ่งเป็นปัญหาภัยคุกคามที่พัฒนารูปแบบและวิธีการได้สลับซับซ้อนเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่องจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี รวมทั้งมีแนวโน้มขยายตัวและควบคุมได้ยาก ทั้งนี้ ได้มีการคาดว่า การแสวงหาอำนาจและผลประโยชน์ขององค์กรการก่อการร้ายสากลและองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติมีแนวโน้มขยายตัวเพิ่มขึ้น และมีความซับซ้อนเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายที่เข้มแข็งมากขึ้น รวมทั้งมีขีดความสามารถเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ ทำให้ยากต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหา สำหรับในกรณีของไทยแม้ว่าจะยังมีใช้เป้าหมายโดยตรงของการก่อการร้าย แต่ยังคงต้องเฝ้าระวังความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากการบ่มเพาะเครือข่ายกับกลุ่มก่อความไม่สงบภายในของไทย ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศ

๒) การย้ายถิ่นประชากร การย้ายถิ่นของประชากรจากประเทศต่างๆ เข้าสู่ประเทศไทยได้ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศอย่างต่อเนื่อง สาเหตุการย้ายถิ่นมีทั้งเหตุผลความแตกต่างด้านเศรษฐกิจและการเมืองระหว่างไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยส่วนหนึ่งใช้ไทยเป็นเส้นทางผ่านสู่ประเทศที่สาม เช่น หนีภัยสงคราม และการลักลอบหลบหนีเข้าเมืองจากประเทศเพื่อนบ้านเพื่อมาขายแรงงานในประเทศไทย ซึ่งมีปัญหาการส่งกลับประเทศต้นทางส่งผลให้มีผู้ย้ายถิ่นจำนวนมากยังคงค้างในไทยนำมาซึ่งปัญหาที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองอย่างกว้างขวาง อาทิ ปัญหาด้านสาธารณสุข

ปัญหาการค้ำมนุษย์ และปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชน รวมทั้งปัญหาการเมืองระหว่างประเทศ ตลอดจนเป็นภาระด้านงบประมาณภาครัฐ และในระยะยาวอาจเกิดปัญหาด้านสังคมเนื่องจากปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคลตามกฎหมายของบุตรหลานที่เกิดขึ้น ปัญหาชุมชนคนต่างด้าวที่อาจนำไปสู่ปัญหาความขัดแย้งกับคนไทย ถือเป็นปัญหาละเอียดอ่อนและส่งผลกระทบต่อหลายมิติ

๓) การเปลี่ยนแปลงอันเกิดจากบริบทความมั่นคงในมิติใหม่ ในสถานการณ์ปัจจุบันโลกได้เผชิญกับภัยคุกคามรูปแบบใหม่ที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของโลกในบริบทต่างๆ ซึ่งส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของมนุษย์และความมั่นคงของชาติ สำหรับประเทศไทยต้องเผชิญกับปัญหาความมั่นคงมิติใหม่ที่เป็นผลมาจากการพัฒนาประเทศในช่วงทศวรรษที่ผ่านมาที่มุ่งสู่การเป็นประเทศอุตสาหกรรม โดยมีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติโดยขาดความสมดุล ในขณะที่ขาดกลไกการบริหารทรัพยากรฯ ที่เข้มแข็ง ทำให้เกิดปัญหาทรัพยากรธรรมชาติเสื่อมโทรม และส่งผลกระทบต่อความมั่นคงในมิติอื่นๆ เช่น ความมั่นคงด้านอาหาร และด้านพลังงาน เป็นต้น เป็นผลให้ประเทศไทยมีความเสี่ยงที่มาจากแนวโน้มการขาดแคลนอาหารและพลังงาน หากประสบกับภัยพิบัติทางธรรมชาติขนาดใหญ่ นอกจากนี้ผลของกระแสโลกาภิวัตน์ที่นำไปสู่การเชื่อมโยงในมิติต่างๆ ได้อย่างรวดเร็ว ทำให้ประเทศไทยต้องเผชิญกับการแพร่ระบาดของโรคอุบัติใหม่อันเนื่องมาจากการสูญเสียสมดุลธรรมชาติและระบบนิเวศอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับความก้าวล้ำทางนวัตกรรมเทคโนโลยีการสื่อสาร เป็นผลให้เกิดการไหลบ่าของวัฒนธรรมต่างๆ ผ่านโลกไซเบอร์เข้าสู่ประเทศไทย ส่งผลต่อวิถีชีวิต วัฒนธรรม และความสัมพันธ์ของบุคคล ตลอดจนพฤติกรรมการบริโภคของประชาชนอาจส่งผลให้เกิดวิกฤตเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม โดยเฉพาะวัฒนธรรมปัจเจกชนนิยม ซึ่งมีแนวโน้มทำให้สังคมไทยอ่อนแอ ประชาชนขาดจิตสำนึกร่วมด้านความมั่นคง รวมทั้งมีความเสี่ยงด้านความมั่นคงทางเทคโนโลยีสารสนเทศที่ปัญหามีแนวโน้มขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการโจมตีทางไซเบอร์ และการเจาะเข้าสู่ระบบข้อมูลข่าวสารและความลับทางราชการและข้อมูลทางธุรกิจของภาคเอกชน รวมทั้งความเสี่ยงต่อระบบควบคุมสาธารณสุข โภค การคมนาคม และระบบการติดต่อสื่อสาร ประกอบกับอิทธิพลของสื่อประเภทเครือข่ายสังคมที่มีแนวโน้มกลายเป็นเครื่องมือสำคัญในการรวมตัวของประชาชนเพื่อดำเนินกิจกรรมสาธารณะต่างๆ โดยเฉพาะกิจกรรมทางการเมือง ที่มีการใช้สื่อในการโจมตี บ่อนทำลาย หรือบิดเบือนข้อเท็จจริงฝ่ายตรงข้าม ซึ่งอาจนำไปสู่การสร้าง ความเกลียดชังและสร้างความแตกแยกภายในประเทศที่รุนแรงเพิ่มขึ้น รวมถึงอาจส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศด้วยหากมีการใช้สื่อโจมตี หรือบ่อนทำลายประเทศอื่นที่สนับสนุนฝ่ายตรงข้าม

๑.๓ ผลงานวิจัยที่เคยมีมาแล้วในอดีตของว่างการวิจัยและประเด็นที่สำคัญของการวิจัยที่เกี่ยวกับงานด้านความมั่นคงที่เป็นที่ต้องการของประเทศ

การวิจัยเกี่ยวกับการปฏิรูปประเทศไทย การปฏิรูปการเมืองทุกระดับ ความมั่นคงของรัฐ และความมั่นคงของมนุษย์ การปรับปรุงและพัฒนากฎหมาย การมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่างๆ การเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม เพื่อเสริมสร้างธรรมาภิบาล การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม รัฐสวัสดิการเพื่อความมั่นคงของชีวิต ความมั่นคงกับประเทศเพื่อนบ้าน ปัญหาสถานการณ์ชายแดนและการพัฒนาขีดความสามารถในการจัดการด้านความมั่นคง รวมทั้งการบริหารรัฐกิจร่วมระหว่างรัฐบาล ท้องถิ่น และกลุ่มประชาสังคม

๑.๔ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและจุดแข็งจุดอ่อนในประเด็นการพัฒนาและการวิจัยด้านความมั่นคงของรัฐและการเสริมสร้างธรรมาภิบาลที่เป็นที่ต้องการของประเทศ

จุดแข็ง (Strengths)

- ๑) มีทิศทางการพัฒนาที่ชัดเจน (เช่น กลยุทธ์ปฏิบัติราชการกระทรวง กลยุทธ์เฉพาะด้านนโยบาย กลยุทธ์ และยุทธศาสตร์ เป็นต้น)
- ๒) มีเครือข่าย กลไก สนับสนุนการดำเนินงานของกระทรวงที่เกิดจากการดำเนินงานของกรมต่างๆ ทั้งในมิติของพื้นที่ และมิติของกลุ่มเป้าหมาย

- ๓) เป็นหน่วยงานหลักที่มีภารกิจด้านการความมั่นคงครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย
- ๔) มีมาตรการกลไก กองทุน และเงินอุดหนุนองค์กรภาคเอกชน เป็นเครื่องมือสนับสนุนการปฏิบัติงานให้บรรลุวิสัยทัศน์กระทรวง
- ๕) มีอุปกรณ์ เทคโนโลยี สนับสนุนต่อการทำงานที่ทันสมัย

จุดอ่อน (Weaknesses)

- ๑) ขาดการบูรณาการกลไกและเครือข่ายในหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคง
- ๒) มีความซ้ำซ้อนของภารกิจ อำนาจหน้าที่ และบทบาทที่ดำเนินการต่อกลุ่มเป้าหมาย
- ๓) ขาดระบบฐานข้อมูลกลางและการเชื่อมโยงอย่างเป็นเครือข่าย
- ๔) การประชาสัมพันธ์สื่อสารต่อสังคมและคนในองค์กรยังไม่ทั่วถึง
- ๕) ขาดระบบการประเมินผล

โอกาส (Opportunities)

- ๑) มีภาคีเครือข่ายในการทำงานทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน
- ๒) รัฐธรรมนูญ นโยบายของรัฐบาล กลยุทธ์ชาติ กฎหมาย ที่เอื้อต่อการปฏิบัติงาน

อุปสรรค (Threats)

- ๑) กระแสโลกาภิวัตน์ สถานการณ์ทางสังคมทำให้ปัญหาสังคมมีความหลากหลายและซับซ้อนมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เพราะการเกิดชุมชนในภูมิภาคต่าง ๆ ของโลกทำให้เกิดการเอาเปรียบทางทรัพยากร
- ๒) นโยบายและระบบการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรของประเทศ ยังไม่สอดคล้อง/สนับสนุนต่อการพัฒนาและแก้ไขปัญหาของประชาชนในมิติพื้นที่ โดยยึดตามภารกิจและวาระเป็นหลัก
- ๓) ความขัดแย้งทางการเมือง และความแตกแยกทางสังคม ทำให้เกิดการขาดความปรองดอง สมานฉันท์ และมีผลกระทบต่อการทำงานในทุกระดับโดยเฉพาะในชุมชน

๑.๕ นโยบายและยุทธศาสตร์ซึ่งเป็นที่มาของยุทธศาสตร์การวิจัยประเด็นด้านความมั่นคงของรัฐและการเสริมสร้างธรรมาภิบาลที่เป็นที่ต้องการของประเทศ

จากความสำคัญที่เกี่ยวกับความมั่นคงในระดับประเทศและระดับสากลนั้น จึงมีเหตุที่จะต้องมีการนำเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงที่ยังมีช่องว่างในเรื่องวิจัยมาทำการจัดทำยุทธศาสตร์การวิจัยเพื่อสนับสนุนในการแก้ปัญหาโดยภาพรวมและแก้ปัญหาความมั่นคงของประเทศ

๒. วิสัยทัศน์

ประเทศไทยใช้งานวิจัยเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของประเทศและประโยชน์สุขของประชาชน

๓. พันธกิจการวิจัย

สนับสนุนงานวิจัยด้านความมั่นคงของรัฐและธรรมาภิบาลเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของประเทศและประโยชน์สุขของประชาชนโดยรวม

๔. ยุทธศาสตร์/กลยุทธ์การวิจัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การวิจัยด้านการป้องกันประเทศเพื่อความมั่นคงของรัฐ

เป้าประสงค์ เสริมสร้างให้เกิดความมั่นคงของรัฐ ความปรองดอง ความสมานฉันท์ และสันติสุขของประเทศ

กลยุทธ์การวิจัยที่ ๑ การวิจัยนโยบายการป้องกันประเทศเพื่อความมั่นคงของรัฐ

กลยุทธ์การวิจัยที่ ๒ การวิจัยผลกระทบของโลกาภิวัตน์และประชาคมอาเซียนต่อการป้องกันประเทศเพื่อความมั่นคงของรัฐ

กลยุทธ์การวิจัยที่ ๓ การวิจัยและพัฒนายุทธโศปกรณ์และระบบการป้องกันประเทศทดแทนการนำเข้า (ยึดอายุต่อยอดนวัตกรรม)

กลยุทธ์การวิจัยที่ ๔ การวิจัยเกี่ยวกับอธิปไตย ความปลอดภัย ความปรองดอง ความสมานฉันท์ และสันติสุขของประเทศ

กลยุทธ์การวิจัยที่ ๕ การวิจัยอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การวิจัยเพื่อเสริมสร้างการบริหารจัดการและการแก้ไขปัญหาสถานการณ์ความไม่สงบในประเทศ แรงงานต่างด้าว การค้ามนุษย์ อาชญากรรมรูปแบบต่างๆ อย่างบูรณาการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์ การบริหารจัดการและการแก้ไขปัญหาสถานการณ์ความไม่สงบในประเทศ แรงงานต่างด้าว การค้ามนุษย์ อาชญากรรมรูปแบบต่างๆ อย่างบูรณาการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

กลยุทธ์การวิจัยที่ ๑ การวิจัยเกี่ยวกับการบริหารจัดการ และการแก้ไขปัญหาสถานการณ์ความไม่สงบในประเทศอย่างบูรณาการ

กลยุทธ์การวิจัยที่ ๒ การวิจัยเกี่ยวกับการบริหารจัดการ การแก้ไขปัญหา และผลกระทบจากผู้ลักลอบเข้าเมืองผิดกฎหมาย แรงงานต่างด้าว แรงงานต่างถิ่น และการค้ามนุษย์ รวมทั้งอาชญากรรมรูปแบบต่างๆ

กลยุทธ์การวิจัยที่ ๓ การวิจัยการอยู่ร่วมกันที่ยั่งยืนทางความหลากหลายของวัฒนธรรม

กลยุทธ์การวิจัยที่ ๔ การวิจัยการบริหารจัดการงานวิจัยเกี่ยวกับภัยธรรมชาติและการบริหารสภาวะวิกฤติ

กลยุทธ์การวิจัยที่ ๕ การวิจัยเกี่ยวกับการบริหารจัดการสื่อในสถานการณ์ความไม่สงบ ภัยพิบัติ และสภาวะวิกฤติ เพื่อความมั่นคงของรัฐและประโยชน์สาธารณะ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การวิจัยด้านการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรม การเมือง และการแก้ไขความไม่เท่าเทียมเพื่อสร้างความเป็นธรรมในสังคม

เป้าประสงค์ สนับสนุนให้เกิดการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมและการเมือง ลดความเหลื่อมล้ำและแก้ไขความไม่เท่าเทียมเพื่อสร้างความเป็นธรรมในสังคม

กลยุทธ์การวิจัยที่ ๑ การวิจัยด้านการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรม

กลยุทธ์การวิจัยที่ ๒ การวิจัยเพื่อการสร้างความเป็นธรรมในชุมชน กระบวนการยุติธรรมทางเลือก

กลยุทธ์การวิจัยที่ ๓ การวิจัยด้านการปฏิรูปการเมืองและการสร้างพลเมืองแบบประชาธิปไตย (Democratic Citizenship)

กลยุทธ์การวิจัยที่ ๔ การวิจัยเกี่ยวกับการทุจริตและป้องกันการทุจริตในเจ้าหน้าที่ของรัฐ

กลยุทธ์การวิจัยที่ ๕ การวิจัยความมั่นคงในชีวิตเฉพาะกลุ่ม (เด็ก สตรี และชนกลุ่มน้อย)

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การวิจัยเพื่อเสริมสร้างเสถียรภาพ การมีภูมิคุ้มกันด้านความมั่นคงและการจัดการภัยคุกคาม

เป้าประสงค์ การสร้างความเสถียรภาพและภูมิคุ้มกันของความมั่นคงและการจัดการภัยคุกคาม

กลยุทธ์การวิจัยที่ ๑ การวิจัยเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติ

กลยุทธ์การวิจัยที่ ๒ การวิจัยเพื่อแก้ไขปัญหาผู้หลบหนีเข้าเมืองทั้งระบบ

- กลยุทธ์การวิจัยที่ ๓ การวิจัยเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงบริเวณชายแดน
- กลยุทธ์การวิจัยที่ ๔ การวิจัยเพื่อปกป้องและรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล
- กลยุทธ์การวิจัยที่ ๕ การวิจัยเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของชาติจากภัยยาเสพติด
- กลยุทธ์การวิจัยที่ ๖ การวิจัยเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของชาติจากภัยการทุจริตคอร์รัปชัน
- กลยุทธ์การวิจัยที่ ๗ การวิจัยเพื่อการรักษาความมั่นคงทางเทคโนโลยีสารสนเทศ
- กลยุทธ์การวิจัยที่ ๘ การวิจัยเพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันด้านความมั่นคง

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การวิจัยเพื่อเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศ

เป้าประสงค์ การเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศด้วยการวิจัย

- กลยุทธ์การวิจัยที่ ๑ การวิจัยเพื่อเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพของกองทัพ
- กลยุทธ์การวิจัยที่ ๒ การวิจัยเพื่อส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีการป้องกันประเทศและความมั่นคง

กลยุทธ์การวิจัยที่ ๓ การวิจัยเพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์และพัฒนาความร่วมมือระหว่างกองทัพไทยกับกองทัพประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ

กลยุทธ์การวิจัยที่ ๔ การวิจัยเพื่อพัฒนาและนำศักยภาพของกองทัพในยามปกติเข้ามาสนับสนุนภารกิจนอกเหนือจากสงคราม

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การวิจัยเพื่อพัฒนาความพร้อมด้านความมั่นคงของรัฐ

เป้าประสงค์ การพัฒนาความพร้อมด้านความมั่นคงของรัฐ

- กลยุทธ์การวิจัยที่ ๑ การวิจัยเพื่อพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติ
- กลยุทธ์การวิจัยที่ ๒ การวิจัยเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์การวิจัยที่ ๓ การวิจัยเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางพลังงาน

กลยุทธ์การวิจัยที่ ๔ การวิจัยเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหาร

๕. เป้าประสงค์ของยุทธศาสตร์/กลยุทธ์การวิจัย

ความมั่นคงในประเทศ ความปรองดอง ความสมานฉันท์ ความเท่าเทียม ความเป็นธรรมในสังคม และประโยชน์สุขของประชาชน

๖. ผลผลิตและผลลัพธ์ ตัวชี้วัดและเป้าหมาย

๖.๑ ผลผลิต

- ๑) เชิงปริมาณ คือ รายงานการวิจัยด้านความมั่นคงของรัฐและการเสริมสร้างธรรมาภิบาล
- ๒) เชิงคุณภาพ คือ สามารถใช้ผลการศึกษาวิจัยด้านความมั่นคงของรัฐและการเสริมสร้างธรรมาภิบาลได้อย่างเป็นรูปธรรม

๖.๒ ผลลัพธ์

ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน มีการใช้องค์ความรู้ด้านความมั่นคงของรัฐและการเสริมสร้างธรรมาภิบาลเพื่อความมั่นคงของรัฐและประโยชน์สุขของประชาชน

๖.๓ ตัวชี้วัด

จำนวนหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน นำผลการศึกษาวิจัยไปประยุกต์เพื่อความมั่นคงของรัฐและประโยชน์สุขของประชาชน

๖.๔ เป้าหมาย

ประเทศมีความมั่นคงและธรรมาภิบาลเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนและประโยชน์สุขของประชาชน

๗. หน่วยงานหลักและเครือข่ายที่สำคัญที่เกี่ยวข้อง

ในส่วนภาครัฐ ประกอบด้วย สภาความมั่นคงแห่งชาติ สำนักข่าวกรองแห่งชาติ สำนักวิจัยของสถาบันทหาร วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย

๘. แผนงานวิจัยหลักและกรอบเวลา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การวิจัยด้านการป้องกันประเทศเพื่อความมั่นคงของรัฐ

กรอบเวลา ช่วงปีที่ ๑-๒

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การวิจัยเพื่อเสริมสร้างการบริหารจัดการและการแก้ไขปัญหาสถานการณ์ความไม่สงบในประเทศ แรงงานต่างด้าว การค้ามนุษย์ อาชญากรรมรูปแบบต่างๆ อย่างบูรณาการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

กรอบเวลา ช่วงปีที่ ๑-๒

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การวิจัยด้านการปฏิรูปกระบวนการยุติธรรม การเมือง และการแก้ไขความไม่เท่าเทียมเพื่อสร้างความเป็นธรรมในสังคม

กรอบเวลา ช่วงปีที่ ๑-๒

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การวิจัยเพื่อเสริมสร้างเสถียรภาพ การมีภูมิคุ้มกันด้านความมั่นคงและการจัดการภัยคุกคาม

กรอบเวลา ช่วงปีที่ ๓-๔

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การวิจัยเพื่อเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศ

กรอบเวลา ช่วงปีที่ ๓-๔

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การวิจัยเพื่อพัฒนาความพร้อมด้านความมั่นคงของรัฐ

กรอบเวลา ช่วงปีที่ ๓-๔

๙. ปัจจัยแห่งความสำเร็จของยุทธศาสตร์/กลยุทธ์การวิจัย

๙.๑ รัฐบาลให้ความสำคัญกับนโยบายด้านความมั่นคงและเสริมสร้างธรรมาภิบาลอย่างเป็นรูปธรรม

๙.๒ กระทรวง กรม และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเตรียมความพร้อมในการดำเนินนโยบายด้านความมั่นคงและเสริมสร้างธรรมาภิบาล

๙.๓ ภาคประชาสังคม ยอมรับและให้การสนับสนุนต่อพัฒนาศักยภาพการป้องกันประเทศให้มีความพร้อมในการรักษาเอกราชและอธิปไตย กล่าวคือ การพัฒนาความพร้อมของกำลังคน อาวุธยุทโธปกรณ์ และกองกำลังประจำถิ่น ให้ประชาชนมีส่วนร่วมกับภาครัฐในการป้องกันประเทศและการรักษาความสงบเรียบร้อย สร้างความสงบสุขแก่ประชาชน การส่งเสริมการพัฒนาอาชีพตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อสร้างความเข้มแข็งในภาคประชาชน ในด้านความมั่นคงสนับสนุนกิจการทหารในการรักษาความมั่นคงของประเทศ

๙.๔ การเสริมสร้างสันติภาพของการอยู่ร่วมกันกับประเทศเพื่อนบ้าน สร้างความสัมพันธ์ทั้งในระดับรัฐบาลและกองทัพเพื่อรักษาผลประโยชน์ของชาติ มุ่งกระชับความสัมพันธ์และความไว้วางใจกับประเทศเพื่อนบ้าน และพัฒนาภูมิภาคชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้านที่ดี การสนับสนุนให้เกิดเสถียรภาพความมั่นคงในประเทศเพื่อนบ้านและภูมิภาค

๙.๕ การแก้ไขปัญหาผู้ลอบหนีเข้าเมืองทั้งระบบไม่ให้มีผลกระทบต่อความมั่นคง จัดระบบการสกัดกั้นควบคุม ปรามปราม จับกุม และส่งกลับผู้ลอบหนีเข้าเมืองทุกกลุ่ม บริหารจัดการแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย

ให้เข้าสู่ระบบการจ้างงานอย่างถูกต้อง ให้ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมอย่างเหมาะสมในการสร้างจิตสำนึกในการป้องกันและแก้ไขปัญหาพร้อมกัน จัดระบบป้องกันประเทศจากภายในโดยการสร้างชุมชนเข้มแข็งและเสริมสร้างจิตสำนึกด้านความมั่นคง ใช้กฎหมายบังคับอย่างเข้มงวดกับขบวนการนำพาและเจ้าหน้าที่รัฐ ที่ร่วมขบวนการฯ เพื่อสนับสนุนหรือลักลอบนำแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายหลบหนีเข้าเมือง

๑๐. แนวทางขับเคลื่อนยุทธศาสตร์/กลยุทธ์การวิจัย

๑๐.๑ สร้างความรู้ความเข้าใจของหน่วยงานและองค์กรภาครัฐให้มีความพร้อมขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การวิจัยประเด็นด้านความมั่นคงของรัฐและการเสริมสร้างธรรมาภิบาลในเชิงบูรณาการร่วมกับนโยบาย ยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้อง

๑๐.๒ พัฒนาระบบ กลไก กฎหมาย กฎระเบียบ และการบริหารจัดการยุทธศาสตร์การวิจัยรายประเด็นด้านความมั่นคงของรัฐและการเสริมสร้างธรรมาภิบาลอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

๑๐.๓ พัฒนาระบบการติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การวิจัยรายประเด็นด้านความมั่นคงของรัฐและการเสริมสร้างธรรมาภิบาลอย่างต่อเนื่อง

๑๐.๔ เสริมสร้างบทบาทภาคีนอกภาครัฐสนับสนุนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การวิจัยรายประเด็นด้านความมั่นคงของรัฐและการเสริมสร้างธรรมาภิบาล

๑๐.๕ ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทเพื่อการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การวิจัยรายประเด็นด้านความมั่นคงของรัฐและการเสริมสร้างธรรมาภิบาล

๑๑. แนวทางในการติดตามและประเมินผล

การขับเคลื่อนให้ยุทธศาสตร์การวิจัยรายประเด็นด้านความมั่นคงของรัฐและการเสริมสร้างธรรมาภิบาล บรรลุวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องมีการติดตามและประเมินผลที่ดีควบคู่ไปด้วย โดยใช้การบริหารจัดการระบบวิจัยซึ่งเป็นกลไกในการติดตามและประเมินผลที่เป็นระบบ ดังนี้

๑๑.๑ การประเมินก่อนดำเนินการวิจัย (Ex-Ante Evaluation) เพื่อวิเคราะห์กลิ่นกรองข้อเสนอการวิจัยที่เหมาะสมและสอดคล้องตามยุทธศาสตร์การวิจัย

๑๑.๒ การติดตามผลระหว่างดำเนินการวิจัย (Ongoing Evaluation) เพื่อรับทราบปัญหา อุปสรรคในการดำเนินงานที่เกิดจากการนำยุทธศาสตร์การวิจัยดังกล่าวไปปฏิบัติ ว่าสามารถตอบโจทย์ความต้องการได้อย่างถูกต้องหรือไม่

๑๑.๓ การประเมินผลหลังดำเนินการวิจัย (Ex-Post Evaluation) ของงานวิจัยที่หน่วยงานดำเนินการวิจัยเสร็จสมบูรณ์แล้ว โดยเฉพาะการประเมินผลความคุ้มค่าของการวิจัย เพื่อประเมินผลผลิตและ/หรือผลลัพธ์ของการวิจัยโดยเปรียบเทียบกับวัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย และเป้าประสงค์/ตัวชี้วัดของยุทธศาสตร์การวิจัย